

“Ὅτε δὲ αἱ πρῶται ἀκτίνες τοῦ ἡλίου ἐχρῦσαν τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων, πᾶς θόρυβος εἶχε παύσει· ὁ μὲν Ἰβραῖμ. ἔσπευσε νὰ καταβῆ εἰς τὴν πεδιάδα, σιωπῇ δὲ καὶ ἐρημία ἐπανῆλθον διὰ παντὸς εἰς τὰ ὕψη ἐκεῖνα· μόνον δὲ μικρὰ νέφη πυρίτιδος περιερίσσαντο εἰσέτι ἀργὰ εἰς τὰς χαράδρας, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ δισκεδάσθησαν ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.

Ἐκ τούτου ὀρμώμενοι, εἰκάζουσιν ἕτεροι ὅτι ἡ μουσικὴ ἐκεῖνη προέρχεται ἐκ τινος εἶδους ἰχθύων, παρὰ τὰς ἀκτὰς τοῦ Βορνέου ἐνδιατωμένων. Ἄλλὰ ποῖον, δὲν εἰξεύρουσιν. Ἡ εἰκασία ὅμως αὕτη στηρίζεται ἐπὶ γεγονότος, πληρέστατα βεβαιωμένου, τῶν ἤχων δηλονότι, οὓς ἐκπέμπουσι δύο ἢ τρία εἶδη γνωστῶν ἰχθύων, ἰδίως δὲ ἡ *σκιαίνις* (*ombrine*) τῶν ἰταλικῶν παραλίω, ἧς τὴν φωνὴν οἱ ἄλιεῖς λέγουσιν ὅτι κοῦουσι καὶ εἰς βάθος δεκαπέντε ἢ εἴκοσιν ὀργυῶν καὶ οἱ πωγωνία, οἵτινες πλέουσι παρὰ τὰ πλοῖα, ἐκπέμποντες ἤχους, οὓς οἱ ἀκούσαντες προσομοιάζουσι πρὸς τυμπανισμούς ἢ κωδωνισμούς.

“Ὅπως δὴποτε ὅμως οὐδεμία βεβαία καὶ πειστικὴ ἐξήγησις εὑρέθη τοῦ περιέργου τούτου φαινομένου.

Ἡ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΠΕΚΙΝΟΥ

Ἦτο ἄρα δυνατὸν νὰ ἐπιθυμήσῃ ὁ Ἀρχιμανδρίτης ὡραιότερον λόγον ἐπιικήδειον; Γνωστὸν δὲ ὅτι τὰ πράγματα ἐπεκύρωσαν τὴν προφητείαν τοῦ Αἰγυπτίου.

Ἡ ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Περιεργότατον φυσικὸν φαινόμενον παρετηρήθη ἐν τῷ Βορνέω. Εἰς τὰς ἐκβολὰς τῶν ποταμῶν τῆς χώρας ἐκεῖνης ἀκούεται εἰδὸς τι ἁρμονίας, συνισταμένης ἐκ σειρᾶς ἤχων, ὅτε μὲν παρατεταμένων, ὅτε δ' ἀνωμάτων καὶ ἄλλοτε διακεκομμένων, οἵτινες φαίνονται ὡσεὶ ἐκπεμπόμενοι ἐκ τοῦ βάθους τοῦ ποταμοῦ. Οἱ πειραθέντες νὰ ἐξηγήσωσι τὸ φαινόμενον ἐπισήμονες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εὑρωσι λόγον ἄλλον πειστικώτερον τοῦ ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν φερομένου. Οὗτοι νομίζουσιν ὅτι οἱ ἤχοι ἐκεῖνοι προέρχονται ἐκ τῆς δυσκολίας τῆς συγκεράσεως τῶν γλυκῶν ὑδάτων τῶν ποταμῶν μετὰ τῶν θαλασσίων· ἔχουσι μάλιστα παρατηρήσει ὅτι ὅσῳ ἐνδότερον εἰσχωρεῖ ἡ θάλασσα εἰς τὴν κοίτην τῶν ποταμῶν, τοσούτῳ μᾶλλον ἐντεταμένη εἶναι ἡ μουσικὴ τῶν ὑδάτων.

Ὁλλανδὸς τις περιηγητὴς παρομοιάζει τὴν μουσικὴν τῶν ποταμῶν πρὸς τὸν ἤχον τῶν χορδῶν βαρυβαρίτου. Εἰκάζει δ' ὅτι τὸ πλοῖον, ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ ὁποῦο συνήθως ἤκουσε τοὺς ἁρμονικοὺς ἐκεῖνους ἤχους, συνετέλει εἰς τὴν ἐπίτασιν αὐτῶν διὰ τῶν δονήσεων τῆς κοιλότητος καὶ τῶν σιδηρῶν πλευρῶν αὐτοῦ.

Ἐν τούτοις δὲν ἐξηγεῖται πάλιν πῶς τὸ ἐν λόγῳ φαινόμενον παράγεται ἀποκλειστικῶς ἐν ταῖς ἐκβολαῖς τῶν ποταμῶν μιᾶς μόνον χώρας,

διότι, ἐκτὸς ἐὰν τὰ ὕδατα τῆς χώρας ἐκεῖνης διαφέρουσι τῶν ἄλλων (ὑπερ ὑπὸ οὐδεμιᾶς βεβαιουῦται παρατηρήσεως), καὶ εἰς ἄλλας χώρας καὶ ὑπὸ ἀναλόγους ὄρους συγκεράννυνται γλυκῆ ὕδατα μετὰ θαλασσίων.

Ἐκ τούτου ὀρμώμενοι, εἰκάζουσιν ἕτεροι ὅτι ἡ μουσικὴ ἐκεῖνη προέρχεται ἐκ τινος εἶδους ἰχθύων, παρὰ τὰς ἀκτὰς τοῦ Βορνέου ἐνδιατωμένων. Ἄλλὰ ποῖον, δὲν εἰξεύρουσιν. Ἡ εἰκασία ὅμως αὕτη στηρίζεται ἐπὶ γεγονότος, πληρέστατα βεβαιωμένου, τῶν ἤχων δηλονότι, οὓς ἐκπέμπουσι δύο ἢ τρία εἶδη γνωστῶν ἰχθύων, ἰδίως δὲ ἡ *σκιαίνις* (*ombrine*) τῶν ἰταλικῶν παραλίω, ἧς τὴν φωνὴν οἱ ἄλιεῖς λέγουσιν ὅτι κοῦουσι καὶ εἰς βάθος δεκαπέντε ἢ εἴκοσιν ὀργυῶν καὶ οἱ πωγωνία, οἵτινες πλέουσι παρὰ τὰ πλοῖα, ἐκπέμποντες ἤχους, οὓς οἱ ἀκούσαντες προσομοιάζουσι πρὸς τυμπανισμούς ἢ κωδωνισμούς.

“Ὅπως δὴποτε ὅμως οὐδεμία βεβαία καὶ πειστικὴ ἐξήγησις εὑρέθη τοῦ περιέργου τούτου φαινομένου.

Ἐν τῇ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν ὑποβληθείσῃ ἐκθέσει αὐτοῦ, ὁ κ. Φλεριάλ, προϋστάμενος τῆς εἰς Πεκίνον ἀποσταλείσης γαλλικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς παρατήρησιν τῆς διαβάσεως τῆς Ἀφροδίτης διὰ τοῦ ἡλίου, γράφει τὰ ἐπόμενα περὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς πόλεως ἐκεῖνης·

«Κατὰ τοὺς δύο μῆνας τῆς καταναγκαστικῆς ἀργίας, οὓς διήγομεν ἕνεκα τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐκ τῶν παγετῶν τοῦ ποταμοῦ Πείχῳ, ὁ κ. Λαπιὲ ἠδυνήθη νὰ καταρτίσῃ ἀκριβῆς διάγραμμα τῆς πόλεως.

«Τὸ ἔργον τοῦτο, εὐχερέστατον ἐν Εὐρώπῃ, ἐν Πεκίνω ἀπῆτησε μεγίστην περίσκεψιν καὶ ἐπιδειξίότητα. Μόλις καὶ μετὰ βίας ὁ κ. Λαπιὲ ἠδυνήθη ν' ἀποπερατώσῃ τὸ ἔργον του πληρώνων τοὺς φύλακας τῶν τειχῶν καὶ ἀποκρύπτων τὰ ἔργαλεῖα αὐτοῦ.

«Τὴν ἀκριβείαν δὲ τῶν καταμετρήσεων καταρωθῶσαμεν νὰ βεβαιώσωμεν δι' ἀποκλεισιομέτρων καὶ τινων ἄλλων ἀστρονομικῶν παρατηρήσεων.

Ἐκ τοῦ διαγράμματος τοῦ κ. Λαπιὲ προκύπτει ὅτι τὸ Πεκίνον (ἡ ταταρικὴ καὶ ἡ σινικὴ πόλις ὁμοῦ) ἔχει μῆκος 8473 μέτρων κατὰ βορειομεσημβρινὴν διεύθυνσιν, καὶ μέσον πλάτος 7000 μέτρων.

«Τὸ τεῖχος, περιβάλλον ἅπασαν τὴν πόλιν ἄνευ διακοπῆς, ἔχει περιφέρειαν 33 χιλιομέτρων, ὕψος δὲ 13 μέτρων καὶ πλάτος 15' εἰς ἀπόστασιν 100 μέτρων ἀπ' ἀλλήλων ἐγείρονται προμαχῶνες ἄλλοι μὲν 12 μέτρων ὕψους ἐπὶ 12 πλάτους, ἄλλοι δὲ 25 ἐπὶ 25.